

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

עירובין דף לו.

הטובל במקוה שלא נמדד מעולם, אם יש בו ארבעים סאה, מה דינו? [תוד"ה במקוה].

האם אמרינן ליה זיל טבול שוב	נגע בטהרות האם מוקמינן על חזקתן	
לר' מאיר: לא אמרינן לר' יוסי: אמרינן	מוקמינן על חזקתן וטהורות	כשנטמא טומאה דרבנן
אמרינן ליה זיל טבול	טמאות, דהטובל יש חזקת טומאה	כשנטמא טומאה מה"ת

המקדיש את ככרו באופנים דלהלן, ואח"כ עירב בו האם מהני, ומדוע?

מה הדין	ומדוע? ¹	
עירובו עירוב	בזמן ביה"ש המסופק לא נוחתת עדיין קדושה	ככר זו בע"ש חול ובשבת קדש
אין עירובו עירוב	בזמן ביה"ש המסופק לא מתחללת עדיין קדושה	ככר זו בע"ש קדש ובשבת תתחלל

לגין (-כד) שהיתה טמאה והטבילה ועדיין היא טבולת יום, ומילא אותה מחבית יין שיש בה מעשר ראשון שלא הופרש ממנו תרומת מעשר, ואמר על הלגין "הרי זה תרומת מעשר על היין שבחבית לכשתחשך" - שדבריו קיימין, ושוב אמר "עירבו לי בה", מה הדין?

למ"ד סוף היום - תחילת ביה"ש קונה עירוב	למ"ד תחילת היום - סוף ביה"ש קונה עירוב	
אין עירובו עירוב ²	עירובו עירוב	לרבא
אין עירובו עירוב	אין עירובו עירוב ³	לרב פפא

עירובין דף לו:

הנותן ב' עירובין, והתנה ואמר אם בא חכם לכאן ולכאן למקום שארצה אלך, מה הדין?

היו שניהם רבותיו	אחד רבו ואחד חברו	
למקום שירצה ילך	למקום שירצה ילך ⁴	לתנא קמא
למקום שירצה ילך	הולך אצל רבו דוקא	לר' יהודה (דמתניתין)

¹ הקשו התוס' (בד"ה מאי), הרי רב נחמן ס"ל שסוף יום ע"ש קונה עירוב - דהיינו בתחילת ביה"ש, וכיון שכן פשוט למה קנה כאן עירוב דהרי סוף היום כבר קנה עירוב קודם שיבוא זמן המסופק שמא הקדיש. וכן להיפך, אם אמר "ככר זו היום הקדש ומחר חול", הרי שבסוף היום של ע"ש שהוא זמן קניית העירוב עדיין הככר הקדש, ומה הוקשה לרבא מה טעמו של ר"נ. ותירצו, דרבא עצמו ס"ל שתחילת היום - דהיינו סוף בין השמשות קונה עירוב, וא"כ אדרבה לשיטתו היה צריך להיות הדין להיפך מר"נ.

² והטעם דבתחילת בין השמשות שהוא זמן העירוב עדיין הוא טבל (-מעשר ראשון שלא הורמה תרומתו), דרק לכשתחשך תחול התרומת מעשר, כי קודם שתחשך עדיין הלגין טמא.

³ דבעינן סעודה הראויה מבעוד יום וליכא, וכאן קודם השבת לא היה ראוי.

⁴ דזימנין דניחא ליה בחבריה יותר מרביה, וא"כ שייך לומר שכבר מתחלה זו היתה כוונתו, אלא דעתו להחליט מחר ויש ברירה. ור' יהודה ס"ל שודאי שכוונתו היתה לשמוע את רבו - ולאותו צד שיבוא רבו קנה העירוב דוקא.

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

עירובין דף לו:

האם דרך אדם כשבאו נכרים, לערב למקום שבאו או להיפך, וכן לגבי חכם?

גבי חכם	גבי נכרים	למשנתנו
דרכו לצאת לקראתו - ומיירי בדורש דרשות לרבים	דרכו לברוח - ומיירי בבאו המוכסים	
דרכו לברוח - ומיירי במלמד תינוקות ¹	דרכו לצאת לקראתם - ומיירי שבאו ראשי העיר	לר' יצחק דתני איפכא

האם מועיל אליבא דר' יהודה קניית עירוב באופנים דלהלן?

בבא חכם לכאן ולכאן ואמר לאיזה שארצה אלך	בכבר בא חכם או למזרח או למערב ²	למתניתין בשם ר' יהודה - דיש ברירה
מועיל	מועיל	לאיו בשם ר' יהודה - דאין ברירה
אינו מועיל	מועיל	

לרב, האם אמרינן אליבא דר' יהודה ברירה באופנים דלהלן? [תוד"ה לא].

בתולה בדעת אחרים	בתולה בדעת עצמו	למשנתנו ³
יש ברירה	יש ברירה	למשנה בגיטין והברייתא דמרוכה
יש ברירה	יתכן דאין ברירה	לתני אין
יתכן דיש ברירה	אין ברירה	

¹ ופירש"י דמיירי באופן שבא מותיב פירקי למזרח ומקרי שמע למערב, שאז דרכו לברוח ממקרי שמע כדי לשמוע את המותיב פירקי. והערוך פירש, שמיירי שבא המקרי שמע בלחוד, וכגון שבא לתבוע את שכרו על לימוד התינוקות, ולכן הוא בורח לצד השני.

² באופן זה אין כאן נידון של ברירה, דכבר בשעת קניית העירוב היה ברור הדבר איזה עירוב קונה לו - דהיינו העירוב שנתן במזרח או במערב, ורק הוא לא ידע איזה עירוב קנה, וזה רק חיסרון רק בגילוי מילתא - ולא בדין ברירה. [דדוקא בכה"ג שלא בא עדיין החכם, שתלה בדעת החכם לאיזה צד שיבוא, דלא הוברר עדיין עד למחר בזה שייך ברירה, אבל אם כבר הוברר רק שהוא אינו יודע - אין זה דין של ברירה והוא רק גילוי מילתא].

³ משנתנו מיירי בין בתולה בדעת עצמו שאומר לאיזה שארצה אלך, ובין בתולה בדעת אחרים שתולה בדעת החכם לאיזה צד שיבוא, ובשניהם אמרה שיש ברירה.